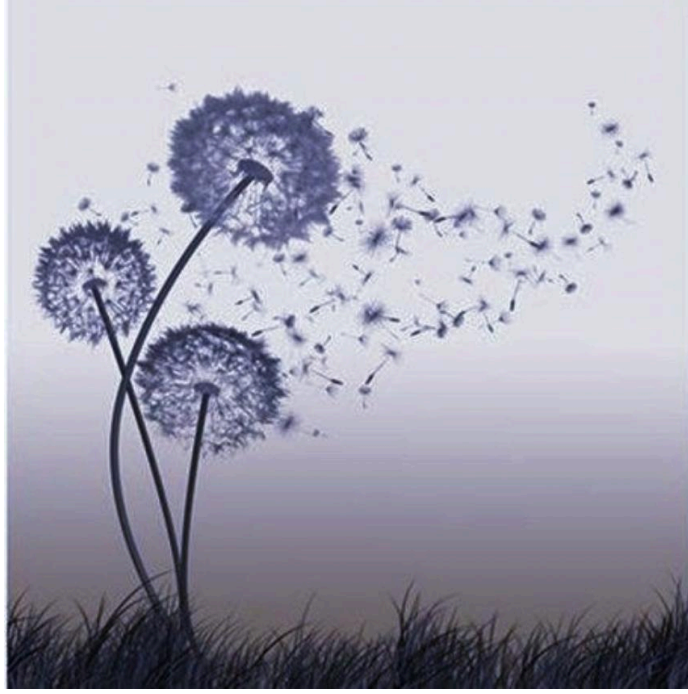

Uzak Düşler

– rafet-korkmaz · 05 Nisan 2025

Uzak Düşler

Derinden ...

Çook uzaklardan.....

Unutulduğum zamanlardan geliyor sesin,

Hüzünler içinde açmış,

bir gülün yansıması var sesinde.

Hiç solmamış,

Hep sevgiden, iyilikten almış can suyunu.

Sesinde güller, sesinde yağmur

Yetmiyor bildiğim kelimeler...

Anlatamıyorum tam.

Yaşayamadığım,

Uzak Düşler'im var benim,

Sesini duydukça yakın oluyorlar.

Sesinde masumiyetin beyazlığı!

Sen konuşunca:

birden güzelleşiyor dünyam,

Mutlu olduğum anları hatırlatıyorum,

Serin bir yaz yağmuru başlıyor sonra,
Sonra...Gökkuşığı..

~~~

Ve geçmişten çokkk uzaklardan...
Unutulduğum sokaklardan geliyor sesin
Geceyi boğan karanlıkta
İmkansız öncesi bir ışık,
Aydınlatıyor kalbimi, huzurla
Sesin!
Kulaklarımda dinmeyen,
Sevinç nidası.
Sesin!
Kalbimin, kimselere sormadan,
Sana bile sormadan sahiplendiği
Merhamet kanatlı,
Bir beyaz güvercin...

~~~

Görmem mi gerek bilmem için;
Hissettim derinden..
Kırpiklerinin keder kapısı olduğunu
Duydum, ta içimde,
Gözlerinin ardında çağlayan
Hüzün deryalarının vaveylası'nı
Sesin, suların serinliği,
Sesin, yağmurun bereketi,
Sesin, toprağın mis kokusu,
Sesin, çocukların umutla gülümsemesi

~~~

Unutulduğum sokaklardan geliyor sesin
O sokaklar ki;
Huzurla yürüdüğüm
Her köşe başında gülen yüzler
Anne sesi, ezan sesi gelene kadar,
El ele koşuşan çocuklar...
Kederden uzak, o masum günler
Unutmuşum işte, o güzel günleri..
Masum yürekleriyle, gülen gözleri

~~~

Sesinle hatırladım yeniden.

Geçtiğim o huzur dolu sokakları
Daldım, sesinle araladım
Geçmişin sislenmiş perdelerini
Çocukluğum!
bir düşün bahçesi...
Gençliğim!
kaybettiğim hayal hazinesi...
Uzak, çok uzak hatıraları
Yeniden getiriyor sesin...
Sesin!
Suların serinliği,
Sesin!
Yağmurun bereketi
Bak işte nasıl da öğrendim
Sesini duydukça;
İyimser kuyularda kaybolup gitmeyi.

~~~

Unutulduğum zamanlardan geliyor sesin
Bende iyiydim belki o zamanlar
İyi şeyler düşünür,
İyi şeyler beklerdim hayattan
Kimbilir; yaptıklarımda iyi şeylerdi belki
Unuttum ama;
Kalbim, uzun ve sessiz...
karanlık ve yalnız bir yolculuğu seçti...
Şimdi; sesin çarptı kalbime
Eridi buzları...
Yıkıldı, o soğuk duvarları.
İyilik ve sevgi dokununca,
Sesinle ruhuma.

~~~

Unutulduğum zamanlardan geliyor sesin
Ansızın savruluyor eteklerinden,
Lila rengi güller...
Coşkuyla uçuşuyor gökyüzüne hindibalar,
Sesinin yağmuruna yakalanmak için
O an,
Başımda huzurun berraklığı
Alıyorum sesini...

Kalbimin derinlerine gömüyorum.
Baharı anımsatıyor gülüşlerin hep
Umut dolu,
Sesinde bir nehir akıyor senin
Tüm kötü zamanları yenen
İyilik ve güzelliklerle doğru
Duydukça sesini
Hiç yaşanmamış aşkların...
heyecanı sarıyor benliğimi,
Kalbim! bayram yeri, unutma!
Sesin deđdikçe ruhuma.

~~~

Eđreti duruyor yüzünde hüznler,
Hep gülmeye mahkum etse ya seni kader,
Kaderi ancak senin gülüşün yener
Hüznünü aldım,
Gömdüm kalbimin derinlerine
Onu ancak gülen gözlerin...
Onu ancak gülümseyen yüzün...
Onu bir tek...
Sesindeki sevinç söker.

.....

Şiir,deneme; Rafet Korkmaz
Fon; anılar, yapraklar, mektuplar

.....